

БЕЗЪ ВИНА ВИНОВЕНЪ

Боязливо пълзи по горската пжтека смокъ. Страхува се той, да го не съзре нѣкой отъ многобройнитѣ му врагове. А тѣ не сж малко. И най-опасниятъ отъ тѣхъ е човѣкътѣ. Селянитѣ считатъ смока за отровна гадина, която трѣбва немилостиво да се убива. Тѣ вѣрватъ, че за убиването на единъ смокъ се прощаватъ четиредесетъ грѣхове.

А въ сжщностъ той е една невинна гадина и незаслужено търпи гонение, само защото прилича напълно на змията. Смокътѣ не само че нѣма отровни жби, но жбитѣ му изобщо сж така малки, че съ тѣхъ не може да направи на човѣка никаква пакостъ.

За храна му служатъ мишки, жаби, голи охлюви и разни бубулечки. Съ изтрѣбването на нѣкои отъ тѣхъ той принася на човѣка голѣма полза.

Като се нахрани, допълзява въ нѣкое скришно мѣсто и заспива дълбокъ и продължителенъ сънь. Спи, докато се смели погълнатата отъ него храна.

При настѣпването на есенъта се свираща въ нѣкое запазено мѣсто, гдето ще понесе по-леко тежкитѣ зимни студове. Предпочита дълбоки дупки, купчини отъ сухи листа и др. такива. Тамъ той спи непробудно до пролѣтъта. А щомъ настѣпи тя, събужда се и трѣгва да си търси храна. Презъ пролѣтъта той си съблича и старата кожа. Това не става така леко и бързо. Принуденъ е дълго да пълзи и да се увива около дървета. Пристѣга се около тѣхъ, търка се, докато се свлѣче отъ него полупрозрачното му облѣкло, и се покаже отдолу новата му кожа. Следъ това почва да се храни по-усилено и да расте по-бързо.

Когато хората не го преследватъ и не се отнасятъ съ него лошо, той свиква съ тѣхъ и като че се опитомява. Единъ лесничей разказва, че до самото му жилище живѣлъ смокъ. Децата поставили наблизу една счупена паничка и наливали въ нея прѣсно млѣко. После викали смока. Той ги чувалъ и излизалъ, та изпивалъ млѣкото. Но повечето хора се отнасятъ лошо съ смока, и много отъ тия невинни гадини незаслужено загиватъ отъ човѣшка ржка.

Хр. Спасовски по Евгений Шведеръ